

عنوان مقاله:

بررسی نسبت میان محبت به مردم و اخلاق اجتماعی در اسلام

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های نوین تربیتی، دوره 14، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

فاطمه وجدانی - استادیار دانشکده الهیات و ادیان، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

برخی از نظریه های اخلاق و رویکردهای تربیت اخلاقی، محبت به مردم را پایه اخلاق اجتماعی می دانند. محبت به همدیگر، در اسلام نیز توصیه شده است. هدف از این پژوهش، بررسی حدود و ثغور محبت به مردم در اسلام و نیز بررسی ظرفیت محبت به مردم برای این است که بتواند به عنوان پایه عاطفی اخلاق اجتماعی در نظر گرفته شود. روش پژوهش، توصیفی-تحلیلی است. یافته ها نشان داد که در اسلام محبت به مردم، به خودی خود دارای ارزش مطلق نیست و باید تابع ضوابطی باشد؛ و از این رو، دایره محدودی دارد و لازم نیست و نباید محبت هر کسی را در دل پروراند. در مقابل، اخلاق اجتماعی، هیچ مرزی ندارد و ما ملزم هستیم به طور مطلق در برابر همه اطرافیان، اخلاق را رعایت کنیم. با توجه به عدم انطباق دامنه محبت به مردم و اخلاق اجتماعی و نیز، آفت های ناشی مبنا قرار دادن محبت برای رعایت اخلاقیات، نمی توان پایه عاطفی، انگیزه عمومی و زیربنای تعاملات اجتماعی اخلاق مدارانه را بر محبت به مردم قرار داد. این امکان وجود دارد که استفاده از مفاهیم دیگری هم چون رحمت و نظایر آن بتواند راه های دیگری را در این زمینه پیش روی ما بگشاید.

کلمات کلیدی:

محبت به مردم، اخلاق اجتماعی، اسلام، عواطف اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/873798>

